

Toshikazu Ichimura 5 Dan aikido.

BUDO-FILOSOFI

Aikido i Japan har blivit alltmer populärt under de senaste fyra åren, särskilt i Tokyo och dess förorter. Men som en följd av att mängden utövare ökat markant har kvaliteten försämrats betydligt. Bland de främsta lärarna vid Honbu Dojo (Shihan — de med 5 Dan och högre) finns det inte längre några verkligt framstående lärare, såsom t. ex. Saito-sensei, Yamaguchi-sensei, Nishio-sensei som inte bara är skickliga, utan också stora personligheter, stränga mot sig själva, som föredrar att vandra aikidos väg tillsammans med sina elever i en liten dojo framför att verka i den stora Honbu Dojo.

Dessa tränar tekniker med svärd, käpp, lans, slag, tsuki (stöt) och aikidos anda med ännu större iver än sina elever. De vill inte göra sig märkvärdiga och söker inte publicitet för sin egen skull. De har många elever som tränar i 10—15 år och är verkligen skickliga utan att för den skull förhäva sig.

Dagens Japan existerar i fred vilket naturligtvis är ovärderligt. Men som en följd av de ändrade förhållandena verkar människorna ha försvagats, (jag menar andligen) antalet japaner som respekterar samuraiernas anda är mycket få. Jag tror man kan säga, att oroligheterna inom samhället är en följd av den långa freden. Detta gäller inte bara Japan utan alla länder med samma förhållanden. En följd av oroligheterna är den mängd av goda böcker om religion och livsåskådning som kommit ut den sista tiden. Däribland finns böcker om bibeln, shinto, buddhism särskilt Zen, konfucianism, österländsk medicin och budo. Som jag ser det, är det ökade antalet böcker av detta slag ett bevis för oron inom samhället och visst är det tacknämligt vi på det sättet får möjlighet att läsa många goda böcker.

I dagens Japan pågår nu en "revival-koom" ett starkt ökat intresse för forna tiders klädedräkt, seder, sånger och inte minst budo. Särskilt bland ungdomen är budo populärt, i hela Japan. Vuxna ser detta som en positiv företeelse och gläder sig över denna utveckling. Att de gläder sig beror inte på att de menar att Japans budo i och med detta skall bli starkare, utan därför att de kan förvänta sig, att dessa unga budoutövare, sedan de vuxit upp och kommit ut i förvärvslivet, skall kunna förverkliga och sprida budos anda och ideal. De mest omtyckta budosporterna är judo, aikido och karate. Det är svårt att säga vilken som snabbast vinner spridning bland de unga.

Inom budo finns både en ytlig och en djupare aspekt. Den ytliga sidan visar sig i intresset för tävlingar, önskan att bli bäst, en tendens att vilja visa upp sin skicklighet. Orsaken är väl helt enkelt den skönhet och fascination som finns i budons tekniker. Men detta är inte budons egentliga väsen. Den andra, djupare sidan är uppfattningen av budon som ett sätt för andlig träning, där man kan få nya aspekter på

ting, lära sig nya tankesätt och vinna en ny förmåga att fatta avgöranden.

Detta lär man sig inte bara i dojon under sin lärares ledning, utan utanför dojon, under samtal, genom att se film och lyssna på radio kan man också lära sig budo. Vi har oändligt många olika tillfällen att lära oss budo. Det beror helt på vars och ens inställning till omvärlden om man kan lära sig något.

Budouppvisning i Japan. Jan Hermansson Stockholm andra man från höger.

Att vinna i budo är inte samma sak som att få bestiga segerpallen vid Olympiska Spelen eller världsmästerskapen, utan innebär något betydligt djupare och mindre iögonfallande. Vad kan det vara? Det är det vi kan få insikt om i judo, karate, kendo, aikido, jodo, iaido och liknande budosporter!

Varför skar forna tiders samuraierna upp magen på sig (harakiri)? Varför drog de sig tillbaka till ensliga Zen-tempel i bergstrakterna för meditation? Varför deltog inte de samuraierna, som inte var helt säkra på att vinna i tävlingar? Varför blev samuraierna bönder? Varför upphörde samuraierna att utöva sin fäktning? Kan ni förstå det? Var det inte därför att de verkligen förstod budos innersta väsen?

I alla länder finns gudasagor, folksagor och legend. Platser och tidpunkter för händelsernas utspelning, personerna som förekommer kan vara olika men det finns många berättelser i jordens alla länder som har något gemensamt. Flera av oss har hört dessa berättelser från våra föräldrar när vi var små och våra föräldrar har i sin tur hört dem från sina föräldrar osv. Vi själva kommer förmodligen att föra dem vidare till våra barn. Det spelar ingen roll om vi inte minns rätt tidpunkt eller personernas namn när vi berättar, det viktiga är att kunna förmedla berättelsens huvudlinjer och därmed dess innebörd till våra barn så att deras själsliv därigenom får nya impulser som i sin tur bär ny frukt.

Varför är vänliga, enkla, sympatiska och pliktrogna

människor särskilt omtyckta? Varför tycker de flesta om att ge sig ut i naturen? Varför glömmen man ej sin hembygd? Varför målar människor tavlor eller tycker om att se på tavlor? Varför finns musik? Jag tror att i allt detta döljer sig något vi alla söker efter, något som också finns i gudasagor, folksagor och legender, något som talar till allas hjärtan.

Budo innehåller förutom religiösa och moraliska sidor även det som jag ovan antytt. Vad samuraierna strävade efter genom sin budo-utövning, fränsett tävlingar, var säkert detta. Budos mål, som jag upplever det, är att visa en väg att skapa fred.

Var sekund vi lever blir till ett förflutet — vi har ett innehållsrikt förflutet. Vi kan lära oss på många sätt genom att studera det vi ackumulerat under vårt förflutna. Målet för dessa studier är att skapa något nytt. Dessa planer siktar inte på stridigheter mellan människor, åtgärderna vi tar har naturligtvis inte detta som syfte. Författare, vilka böcker de än må skriva, regissörer, vilka slags filmer de än skapar har ett och samma motiv — att yppa sin klagan och sina önskingar för oss.

Budo ökad kunskap

För skapa något måste vi göra något i verkligheten. Men vi kan inte tillbringa hela livet med ett leende på läpparna och bara göra det vi själva har nöje av. För detta att fritt citera Gamla Testamentet: "Mannen ska arbeta i sitt anletes svett och kvinnan föda barn i smärta — så lät Gud människosläktet framleva sitt liv under lidanden".

Vars och ens mål är olika, vars och ens talang är olika och tankesätten äro också olika. Vi har att lära oss och arbeta, tillsammans med olika människor. Vårt liv utformas ofta inte som vi tänkt oss, men vi måste till varje pris leva vidare.

Vårt liv bär med sig ett öde vi inte vet. Det är något som inte täcks av orden lycka och olycka. Det händer till exempel att sådana som vi önskar skall leva länge och sådana som arbetar hårt för att klara sitt uppehälle plötsligt omkommer i trafikolyckor eller avlider i en oväntad sjukdom. Ibland händer det, att sådana som vi tycker kunde få dö snart och sådana som resignerat inför tanken på snar död får ett långt liv. Det finns de som inte kan få gifta sig med den de älskar, de som har rätt förlorar, de som har fel vinner. Det finns de som är lyckliga, trots att de äro fattiga och miljonärer som är olyckliga. Man skulle kunna nämna oräkneliga exempel.

Vi människor har vår tro om människolivet vi har religion. Som ett svar på vår starka känsla av ett sanningskrav har Gud givit sökarna ett medel att finna den enda sanningen — Bibeln och de olika religioner som finns i jordens länder utgör också en väg mot sanningen. Förutom religionerna är också budo ett sätt att söka sig fram till sanningen. Vi tränar budo som ett sätt att vinna något andligt.

Budo är något mycket enkelt, men medan den fortsätter att leva vidare försiggår även förändringar i dess innehåll — det blir till en sport eller en lek och den tekniska sidan blir alltmer framhävd på bekostnad av den andliga. Det har också märkts en stark tendens att uppfatta budo som en renodlad tävlingslek eller en spännande form av tvekamp.

Vissa budoutövare reser utomlands eller till Japan

för att förbättra sina tekniker. Jag tårs säga, att när dessa återvänder hem kommer de att stiga i aktning och själva benägna att känna sig helt nöjda med det fåtal tekniker de bemästrat. Utan tvivel har de fått ett vidgat synfält men det finns gränser för vad man kan lära sig under en kort tid. De som tränat tillsammans med en god lärare i 20—30 år besitter en djup kännedom om budo och de har ofta en stark personlighet. Det är helt naturligt omöjligt att lära sig annat än en bråkdel under en kort tid. Det är något helt annat än frågan, om att vara stark i tekniskt utförande. Snarare frågan om att bege sig utomlands för att söka lära sig något andligt med önskan att vinna ökad kunskap. Det är detta som är kärnan i budoutövning.

Ichimura övervakar aikidoträning vid Lerumslägrät 1969.

Människor är svaga för starka, rika, inflytelserika personer och tenderar lätt att respektera dem för dessa egenskaper. Och många ser på stjärnidrottsmän som ett slags idealmänniskor karaktärsmissigt sett. Däremot har vi en tendens att inte uppmärksamma dem som kanske är verkligt framstående. Det är just dessa som bidrar till att dagens champion når sin ställning — det är föräldrar, lärare, äldre kamrater, syskon, hustrur, vänner och barn. Det är dessa helt vanliga människor som skapar världens toppidoler.

Det välkända talesättet "en sund själ i en sund kropp" har en särskild betydelse för budoutövaren. För dem som tränar budo eller annan sport utgör detta talesätt förklaringen på vad idrottsutövning egentligen är.

Dagens psykologer indelar själens funktioner i tre kategorier: medvetandet, känslor och lärdom medan däremot gamla tiders shinto-lärda under begreppet "choreo shikon" (en själ, fyra andar) ansåg, att det fanns fyra kategorier. Vad jag nu vill skriva litet om är den första av dessa. Den kallas "aratama" och motsvarar vad vi menar med det kroppsliga.

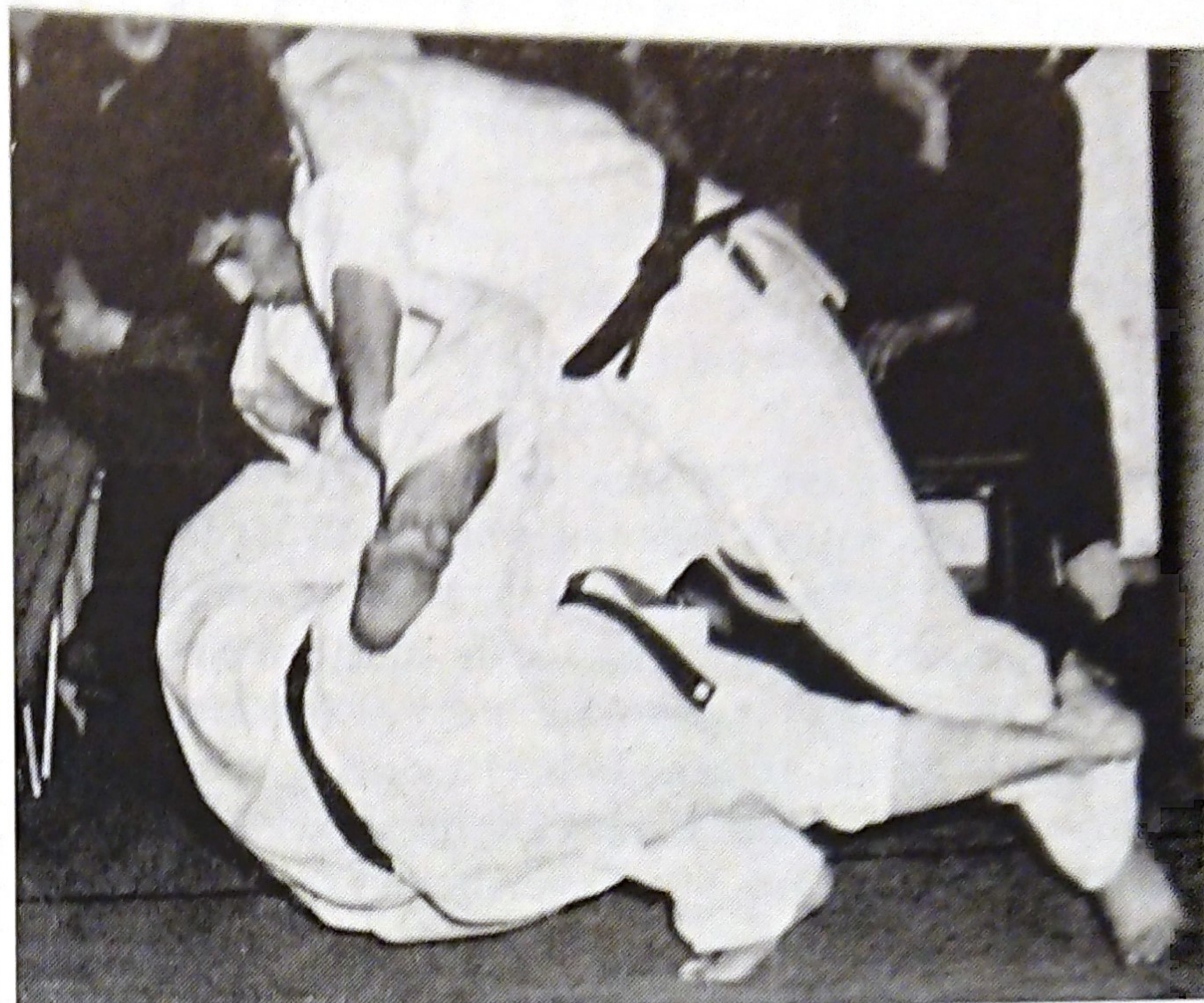
Enligt gammal shinto är detta de själsliga krafterna, de själsliga funktionerna sådana de framstår synbart i verkligheten. Den som studerar shinto kan naturligtvis tolka dessa begrepp på många sätt men vi som tränar budo hur ska vi tolka det? Tolkningen lyder ungefär så här: "Budoutövarens ord och handlingar utgör ett mått på hans karaktär och ideal och i vad mån han tillgodogjort sig budoandan. Att

JUNIOR-EM 1971 I NEAPEL

Europamästerskapen för juniorer och yngre juniorer gick i Neapel den 13—14 mars. För första gången har en svensk deltagit i EM för yngre juniorer och den utvalde blev Peter Millon JK Budo Gbg. Den nyss fyllda 17 åringen gjorde mycket bra ifrån sig, men förlorade de två matcher han ställde upp i.

Först mötte han Fischer, Östtyskland, som slutligen tog silvermedalj. Peter ledde matchen på en nästan wazaari till sista sekunden då han fick en chui efter att ha trampat utanför. I återkvalificeringen mötte han den slutlige segraren ryssen Gerasimow. Peter fick först en nästan wazaari med morote-seoi nage. Detta kvitterades sedermera av ryssen också med en nästan wazaari och efter några balansbrytningar segrade ryssen.

En fin prestation att vara så nära seger mot de skickliga ungdomarna på kontinenten. Det var 20 nationer som ställde upp, de flesta med ett flertal deltagare och vid inmarschen med nationsflaggorna under öppningsceremonien befanns det att Peter var den ende som stod ensam bakom flaggan.

Peter Millon som här vänder på sin motståndare började träna för 6 år sedan i Judoklubben Shiai och tävlar från och med 1971 för Judoklubben Budo.

Forts. från sid. 8

budoträning inte är begränsad till dojon framgår väl av ovannämnda förklaring.

För att förklara på ett ännu lättfattligare sätt är det på samma vis med människor med en aktad position i samhället, som på arbetsplatsen eller inför andra skryter om sina befogenheter eller färdigheter i budo, talar illa om andra eller uppför sig olämpligt — deras handlingar avspeglar tyvärr alltför väl deras inre.

Kendouppvisning.

Vi som tränar budo kan lära oss mycket av detta enda ord. Vi måste låta budo prägla vårt dagliga liv, annars förlorar budon sitt värde. Att låta budon präglad vardagen har inget att göra med den rent tekniska sidan av budon — tekniker och liknande — utan gäller naturligtvis den andliga sidan av budo. Vi kan även lära oss budo genom vilka små ord som helst.

En budoutövare kan i en katastrofsituation eller liknande, snabbt övervinna chocktillståndet och genast fatta lämpligt avgörande och nödvändig åtgärd. Vidare, när det gäller förmåga, att rätt utföra sina uppgifter på arbetsplatsen och iaktta ett passande uppträdande bör budoutövaren uppföra sig på sådant sätt, att överordnade och kamrater tänker: "Han skiljer sig från oss och det är för att han tränar budo." Den budoanda vi lär oss och våra lärare undervisar oss i, innebär just detta.

Som jag uppfattar det, utgör shintobegreppet om hur det kroppsliga avspeglar det själsliga tillståndet hos människan en god förklaring på vad budoanda är. Samtidigt som jag inser meningen i detta ord upplever jag också min egen ofullkomlighet.

Det är många som ägnar sig åt budo, men bara erkänner den fysiska, tekniska sidan. De som däremot inser, att det finns en ännu svårare väg än den mot mästartiteln och vet att budo rymmer ting av större intresse och vikt är mycket få. Sedan gammalt har det undervisats att budo är något man lever med livet igenom.

Hur många finns det som insett budosanningar och förverkligar dem i sitt dagliga liv? Det må vara hur som helst. Men hur många finns det som åtminstone försöker leva efter det mottot? På senaste tiden talar budoutövare ofta om budo som "do" eller en väg men jag önskar av hela mitt hjärta att de inte bara gjorde det med munnen utan också visade detta i sina handlingar.

Trots att det finns många olika slags budo och träningsätt förstår nog alla att vägen och målet är desamma.

Toshikazu Ichimura 5 Dan aikido

Toshikazu Ichimura erhöll den 10/2 1971 i Honbu Dojo Japan 5 Dan i aikido. Ichimura tränar efter sin återkomst till Sverige i början av året Uppsala Aikidoklubb, Minnano Aikidoklubb Stockholm och Stockholms Aikikai.

BUDO-ENTUSIAST

Har Du sett våra nya aikidofilmer med mästaren Koichi Tohei? Tala med klubbkamraterna och hyr instruktionsfilmer om budo — lärorikt — intressant — spännande —

SVENSKA BUDOFÖRLAGET
Hedåsgatan 2 412 53 GÖTEBORG
Tel. 031/16 30 70 - 20 52 30